

استئوپروز بیماری که با افزایش توسعه اقتصادی بروز می کند در حالیکه عوارض آن منجر به کاهش توسعه اقتصادی کشورها می گردد

- استئوپروز بیماری است که در آن دانسیته و کیفیت استخوان کاهش پیدا می کند و منجر به ضعف اسکلتی شده و باعث افزایش احتمال شکستگی به خصوص در مهره های ستون فقرات میچ هیپ لگن و بازو می گردد
- استئوپروز و شکستگی هایی پاتولوژیک مرتبط با آن علت عمده و مهمی برای موتالیته و موربیتدیته هستند
- استئوپروز حتی به نسبت دیابت ، سکتة قلبی و کانسر برست بیشتر منجر به بستری شدن در بیمارستان در زنان بالای ۴۵ سال می گردد
- باور به اینکه پوکی استخوان در غرب شایع بوده و در کشور های شرقی کمیاب است درست نیست .شواهد نشان میدهد که با رشد پدیده شهرنشینی شکستگی هیپ در کشور های آسیایی شایع خواهد شد همانطور که بروز شکستگی هیپ در بسیاری از کشور های شرق دور آسیایی در طی ۳۰ سال گذشته ۲ تا ۳ برابر شده است (در مطالعات چند ملیتی که بین چند کشور آسیایی انجام گردیده است مشخص شد که با افزایش و رشد توسعه اقتصادی بروز شکستگی هیپ بیشتر شده است بدین معنی که بروز شکستگی هیپ در کشور های سنگاپور و هنگ کنگ مانند سفیدپوستان آمریکایی شده و در تایلند و مالزی به ترتیب دوسوم و یک دوم آمریکایی ها شده است)
- سن بالا ، مهمترین عامل خطر برای پوکی استخوان است و جمعیت آسیا و منطقه نیز به سرعت در حال پیر شدن است بدین ترتیب با توجه به افزایش جمعیت سالمندان در آسیا ، هم اکنون و در سالهای آتی پوکی استخوان به صورت یک مشکل سلامتی تظاهر کرده و خواهد کرد
- با توجه به بار بیماری و هزینه های درمان عوارض آن شناسایی و درمان بیماران در معرض خطر شکستگیهای استئوپروتیک بسیار مقرون به صرفه و حتی لازم است
- مطالعات در کشورهای مختلف نشان داده است که هزینه های درمان پوکی استخوان قابل توجه هستند (۱٪ از کل هزینه بیمارستانی - مقاله منتشر نشده هنگ کنگی) و شکستگی لگن عمده ترین علت بستری شدن در افراد مسن است
- شواهد فوق موید آن است که شکستگی استئوپروتیک چالش عمده در آسیا در دهه های آینده خواهد شد و با توجه به هزینه های بالای مربوط به پوکی استخوان و شکستگی لگن ، تشخیص زودرس و درمان بیماران پر خطر حیاتی است چراکه هزینه های درمان آن بر دوش مردم و دولت ها بسیار سنگین است(مثلا در هند ، به عنوان یکی از کشور های منطقه ، تنها اقلیتی از مردم به پوشش بیمه درمانی خصوصی یا دولتی جهت بستری شدن در بیمارستان و پرداخت هزینه های شکستگی های استئوپروتیک دسترسی دارند این به

معنی این که بسیاری از افراد مبتلا به عوارض بیماری استئوپروز باید شخصا هزینه های سنگین درمان را بپردازند و یا درمان نشده باقی بماند)

- در عین حال استئوپروز یک بیماری کمترشناخته شده ای است ؛ تخمین زده می شود تنها یک مورد از ۳ مورد شکستگی مهره در بین بیماران تشخیص داده میشود
 - تکنولوژی DXA که به عنوان استاندارد طلایی تشخیص اندازه گیری دانسیته استخوان در نظر گرفته شده است نسبتا گران است و به طور گسترده ای در دسترس نیست بنابراین ضمن آنکه به آسانی قابل دسترس در اکثر کشورهای در حال توسعه آسیایی نمی باشد. در بیشتر کشورهای تعداد محدودی از DXA وجود دارد که عمدتا در مناطق شهری بوده که بازهم بدلیل هزینه بالای انجام اسکن DXA برای جمعیتی از جامعه که درآمد متوسطی دارند مقرون به صرفه نیست و احتمال آنکه جمعیت روستایی نیز نه آگاهی لازم و نه دسترسی مالی و فیزیکی به خدمات پاراکلینیکی درمانی را داشته باشد، زیاد است
 - از طرف دربسیاری از کشور های منطقه جمعیت بسیاری از مردم در روستا زندگی می کنند ؛ جایی که درمان شکستگی ها به صورت سنتی و به شیوه نگهدارنده انجام می گردد در حالی که بسیاری از این شکستگی ها احتیاج به درمان جراحی دارند
 - تمامی این عوامل بیانگر اهمیت تشخیص و درمان بهنگام بیماری ، قبل از آنکه بیماران در معرض خطر و متعاقب آن دولت ها دچار عوارض بیماری و هزینه ای سنگین درمان آن شوند ؛ می باشد
 - از طرف دیگر با توجه به هزینه بر بودن تشخیص بیماری و ماهیت مولتی فاکتوریال آن که عوامل خطر بروز آن بسیار وابسته به رعایت شیوه زندگی سالم هستند ؛ به نظر می رسد اولویت بندی سرمایه گذاری بودجه بخش سلامت جهت پیشگیری از بروز و سپس تشخیص و درمان آن مقرون به صرفه تر باشد
 - در همین راستا در ایران نیز از سال ۱۳۸۰ پیگیری هایی برای انجام طرح های تحقیقاتی "تعیین بار و شیوع بیماری" انجام گردید تا ضمن بررسی وضعیت بیماری در کشور ؛ اطلاعات مورد نیاز جهت زیر ساخت و برنامه ریزی برای پیشگیری و کنترل بیماری بدست آید
 - بر اساس "مطالعه تعیین بار بیماری (در سال ۱۳۸۰)" در مجموع سال های از دست رفته ناشی از استئوپروز ۳۶۰۲۷ سال محاسبه شده (۱۸۷۵۷ سال آن متعلق به مردان و ۱۷۲۷۰ سال آن متعلق به زنان) که دلیل افزایش بار بیماری در مردان ؛ بیشتر بودن مرگ و میر ناشی از شکستگی ها در مردان بوده است . (براساس مطالعات کشور های غربی میزان مرگ و میر ناشی از شکستگی لگن (سر استخوان ران) در سال اول بعد از شکستگی، در افراد مسن، به حدود ۲۰٪ می رسد)
 - با توجه به ماهیت عوامل خطر بیماری که دو دسته غیرقابل کنترل (مانند افزایش سن ، جنس زن ، نژاد) و قابل کنترل (کمبود ویتامین D و عدم رعایت تغذیه سالم ، عدم فعالیت فیزیکی مناسب و مصرف سیگار و الکل و...) هستند هم اکنون وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی مطابق با رعایت رسالت " اولویت پیشگیری بر درمان " برنامه ریزی برای ادامه اجرای طرح پیشگیری و کنترل استئوپروز با هدف
- *پیشگیری ، کاهش و تاخیر در بروز استئوپروز

*تشخیص بهنگام و درمان بیماری
را در دستور کار دارد